

и прѣпратенъ на краля на 1-ий октомврий, въ сщция день, когато тѣлохранителитѣ събрани на възмутителния пиръ оскърбяваха френскитѣ народни знакове. Събра- нието бѣше провъзгласило правата народни въ часътъ, когато тѣзъ права се прѣзрително тѣпчаха.

Впрочемъ, декларациитѣ и постановленията на Учре- дителното Събрание сж сводъ на желаніята исказани въ запискитѣ и тие желанья бѣха отзвукъ на философията на осемнадесетия вѣкъ, която бѣше възпитала френския народъ.

И тѣй, на благороднитѣ внушения на тая филосо- фия трѣбва френцитѣ да въздадѣтъ слава за всичко из- вършено; ней френцитѣ дължѣтъ новата си углавна теория и тъмничнитѣ реформи, които бѣха нейно слѣд- ствие: тѣй като на осждения прѣставаха да гледать, като на проклѣтъ и затвора прѣставаше да бжде мѣсто за мъчение, а ставаше едно исправително заве- дение. Ней сж дължи емансипиранieto на еврейтѣ и освобождението на арапитѣ, тѣй като тя бѣше замѣ- нила догмата на мистическото братство съ провъзглася- вание на реалното имъ равенство. — Тѣй сжщо нейно бѣ влиянието, което ръководяше усилията на Револю- цията да организира народното образование, което отъ просто благотворително дѣло, отъ тогава насамъ стана една социална длъжностъ и най вече е тя настоявала въ първото френско събрание въ полза на женското об- разование.

Много пѣти се е повтаряло, че политическиятъ съ- брания, като сж измѣнили политическиятъ нарѣдби на Франция, не сж се докоснали до нейнитѣ социални условия. Това е голѣмо заблуждение. Нека погледнемъ само що е извършило Учредителното Събрание въ това отношение.

Когато то унищожи прѣимущества на рожде- нието въ държавата, както и въ семейството, когато